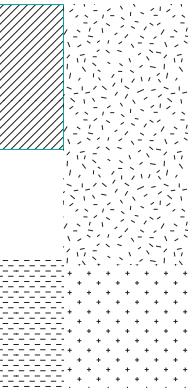

ΓΕΦΥΡΩΣΕΙΣ

Επιβλέπων καθηγητής. Παπαδόπουλος Σπύρος

Όνόματα φοιτητών. Τόλη Ιλεάνα. Χαλαυτή Μυρσίνη

Τίτλος: Γεφυρώσεις

Σε μια κοινωνικά και περιβαλλοντικά υποβαθμισμένη περιοχή, στον Ξηριά, προτείνουμε την κατασκευή ενός σχολείου ως γέφυρα. Το σχολείο γεφυρώνει όχι μόνο δύο καταστάσεις μεταξύ τους, αλλά πολλές διαφορετικές στο μεγάλο μήκος του. Έτσι δημιουργείται ένα ευχάριστο σχολικό περιβάλλον, σε ένα φυσικό τοπίο που αναδιαμορφώνεται για να δώσει επίσης στην πόλη, (η οποία κατευθύνεται προς αυτή την κατεύθυνση), αλλά και στο Διμήνι, που βρίσκεται σε πολύ κοντινή απόσταση από το σημείο της επέμβασης, ένα δημόσιο περιβάλλον, δίπλα και πάνω στο ποτάμι. Χρησιμοποιώντας ως βάση τη θεωρία Waldorf, προτείνουμε ένα σχολείο με κατεύθυνση την παιδεία «κοντά στη φύση» καθώς και την καλλιτεχνική προσέγγιση των πραγμάτων. Εκτός από το σχολείο όμως, δίνουμε στην περιοχή με την πρόταση αυτή ένα σημείο συνάντησης πολλών και διαφορετικών ανθρώπων της πόλης και του Διμηνίου, αφού εγκαταστάσεις (βιβλιοθήκη, αμφιθέατρο, αθλητικές εγκαταστάσεις, καφετέρια) του σχολείου θα έχουν και δημόσια χρήση, κατά τις ώρες και μέρες που το σχολικό συγκρότημα δε λειτουργεί.

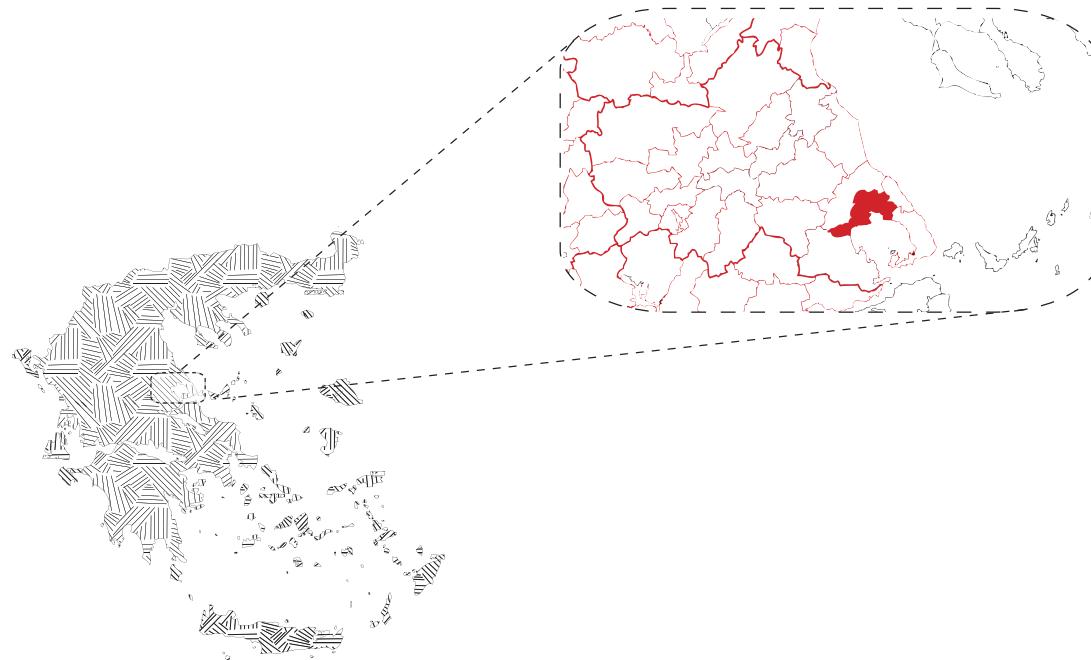
Supervisor. Papadopoulos Spyros

Names of students. Toli Ileana. Chalafti Myrsini

Title. Bridging

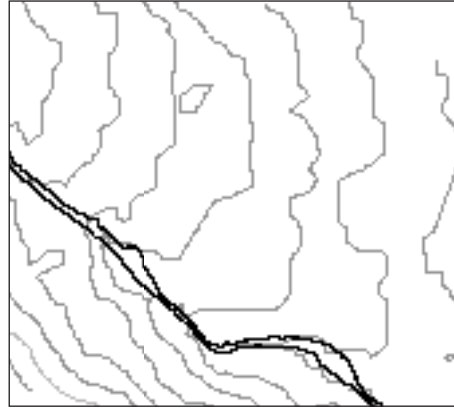
In a socially and environmentally degraded region, in Xerias river, we propose the construction of a high school, as a bridge. The school bridges not only two but many different situations. Consequently, it is created a pleasant school environment, in a natural landscape , which is reformed to give to the city that is coming to this direction and to Dimini, a public place, in and next to the river. Using as a basis the Waldorf theory, we propose a school which is directed to the education “next to the nature” as well as the artistic approach of the subjects. Except for the school, it is given to the area a meeting point for different people at the public school facilities (library, amphitheater, sport facilities, cafeteria) at the time that the school is closed.

ΠΕΡΙΟΧΗ ΜΕΛΕΤΗΣ_ΞΗΡΙΑΣ

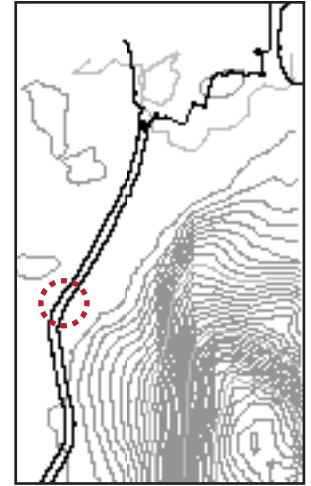

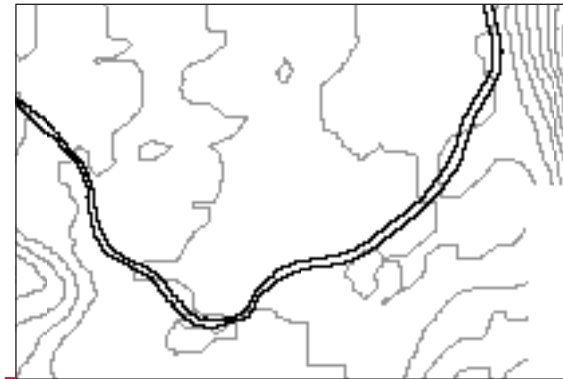
1

2

4

3

ΓΕΩΜΟΡΦΟΛΟΓΙΚΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ Ν. ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ ΞΗΡΙΑΣ

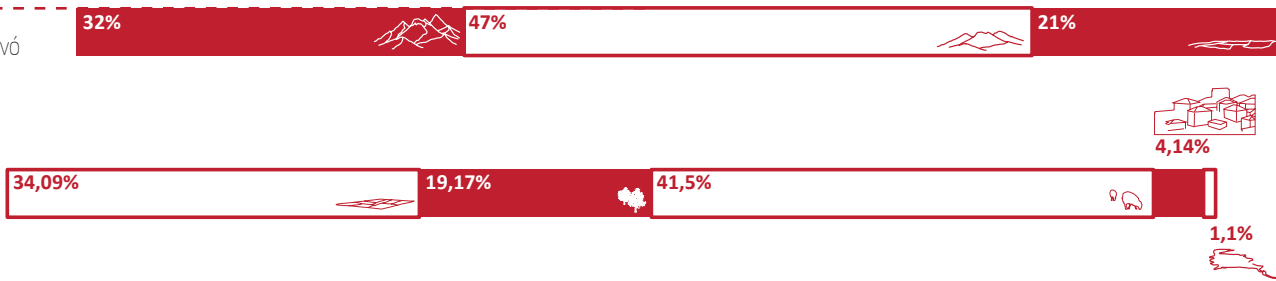
Ο Νομός Μαγνησίας βρίσκεται στο ΝΑ τμήμα της Θεσσαλίας και αποτελείται από ηπειρωτικό τμήμα, τα νησιά των Β. Σποράδων, καθώς και κάποια ακατοίχικτα μικρότερα νησάκια και βραχονησίδες. Έχει συνολική έκταση 2.638 km². Συνορεύει προς νότο με το Νομό Φθιώτιδος, Β. ΒΔ με το Νομό Λάρισας, ανατολικά βρέχεται από το Αιγαίο πέλαγος και ΝΑ από τον Παγασητικό κόλπο. Μεγάλο μέρος του νομού είναι ορεινό (45%). Οι μεταβολές του αναγλύφου και οι μεγάλες υψομετρικές διαφορές στο νομό διαμορφώνουν τέσσερις κατηγορίες τοπίου (Βαβίζος κ.ά., 1997):

- Ορεινό τοπίο με κυρίαρχη τη δασική βλάστηση
- Ημιορεινά, όπου παρατηρείται μίξη χαμηλής και αραιής δασικής βλάστησης με φρυγανότοπους και με καλλιέργειες
- Αγροτικό τοπίο με κυρίαρχες τις δενδρώδεις καλλιέργειες
- Αγροτικό με κυρίαρχες τις αρστραίες καλλιέργειες (πεδινές περιοχές).

Το ορεινό τμήμα του νομού καταλαμβάνει το 32% της συνολικής έκτασής του, το ημιορεινό το 47% , ενώ το πεδινό το 21%.

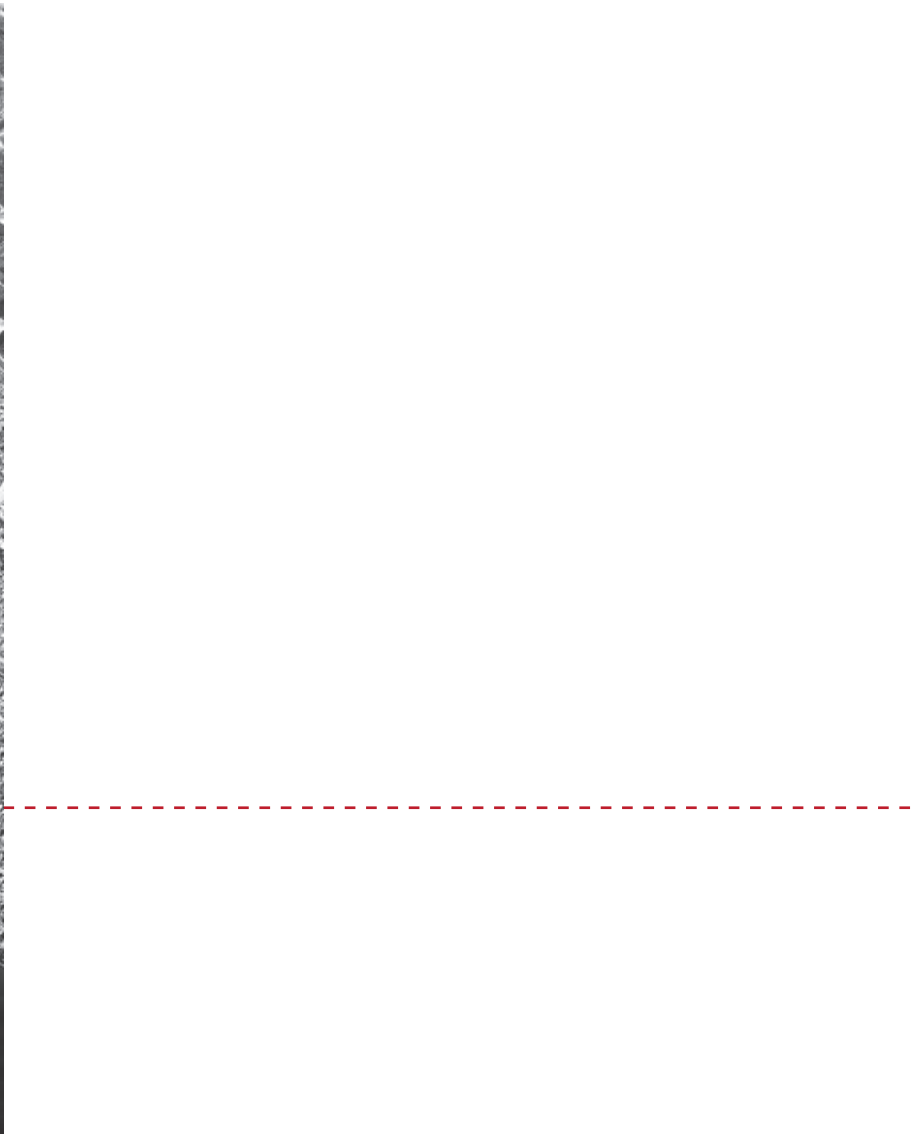
Καλλιεργούμενη-αγροναπαυόμενη γη	34,09%	
Δάση		19,17%
Βοσκότοποι (δημόσιοι, κοινοτικά, ιδιωτικά)	41,50%	
Οικισμοί –κτίρια-δρόμοι		4,14%
Νερά		0,91%
Λοιπά		0,19%

(Απογραφή 2001)

Wolow 38500, 31 miles

Το ποτάμι είναι το υδάτινο ρεύμα που χαρακτηρίζεται από μια σχετική συνέχεια και σταθερότητα τροφοδοσίας και με τομή κοίτης γενικά αρκετά ομαλή. Η διαφορά του από ένα χείμαρρο είναι ότι εκείνος είναι πιο ανώμαλος, με απότομες όχθες. Η σύγκριση τους δεν είναι πάντα διακριτή. Επιπλέον, ο χείμαρρος είναι στεγνός κατά τους καλοκαιρινούς μήνες με πορώδες υπόστρωμα, που το νερό του προέρχεται κυρίως από την επιφανειακή απορροή.

Κατά τη διάρκεια της ξηρής περιόδου το επίπεδο του νερού μπορεί να πέσει κάτω από το επίπεδο της κοίτης του ποταμού, και να επιφέρει την ξήρανση του. Οι κύριοι φυσικοί παράγοντες που ρυθμίζουν την ποιότητα του νερού ενός χείμαρρου είναι η φύση της κοίτης του και της λεκάνης απορροής του (τύποι και κλίσεις εδαφών, μορφές κάλυψης γης). Ως εκ τούτου η ποιότητα διαφέρει πολύ από εποχή σε εποχή και κατά μήκος της κοίτης.

Ο Ν. Μαγνησίας δεν διαθέτει ποταμούς (για 10 κλμ. περίπου ο ποταμός Ενιπέας αποτελεί φυσικό όριο μεταξύ αυτού και του Ν. Λάρισας). Διαθέτει όμως πυκνό δίκτυο χειμάρρων και ρεμάτων, καθώς και πηγές μεγάλης παροχής των οποίων τα ύδατα χρησιμοποιούνται για ύδρευση και άρδευση. Οι λεκάνες απορροής που καλύπτουν το νομό είναι τέσσερις (ΕΛΚΕΠΑ 1989):

Περιοχή λεκανών απορροής Κραυσίδωνα, Ξεριά βόλου και Ανάουρου. Περιλαμβάνει τους Δήμους Βόλου και Νέας Ιωνίας, την Α΄ΒΙΠΕ και ορισμένους οικισμούς όπως την Άλλη Μεριά, τα Μελισσιώτικα, τις Γλαφυρές, το Σέσκλο, το Διμήνι και τις Αλυκές

Το επιφανειακό υδρογραφικό δίκτυο της περιοχής αποστραγγίζει λεκάνες απορροής με έκταση περίπου 1.506km² με μέγιστο υψόμετρο 1.529m, παρουσιάζει ιδιαίτερη πυκνότητα, ενώ πρέπει να σημειωθεί ότι η συντριπτική πλειοψηφία των υδατορευμάτων δεν είναι συνεχούς ροής και παρουσιάζει έντονα φαινόμενα χειμαρρικότητας. Υπάρχουν βέβαια και υδατορεύματα που συντηρούνται από πηγές (Κακόρεμα, Μέγα, Φελούκα, Κισσιώτικο, Βρύκωνας, Κουφάλας, Κακοσκάλι και Πλατανόραμα) (Βαβίτζος κ.ά., 1996).

ΠΕΡΙΟΧΗ ΕΠΕΜΒΑΣΗΣ_ΤΟ ΥΓΡΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ

ΡΟΗ ΠΟΤΑΜΟΥ_ΧΛΩΡΙΔΑ-ΠΑΝΙΔΑ

Το μεγάλο ετήσιο ύψος βροχής, οι χιονοπτώσεις, τα πετρώματα και η πυκνή βλάστηση της περιοχής δημιουργούν ευνοϊκές προϋποθέσεις για την εμφάνιση πολυάριθμων πηγών, από τις οποίες γίνεται κατά κύριο λόγο η υδροληψία σε όλα τα δημοτικά διαμερίσματα και τους οικισμούς που βρίσκονται εντός της περιοχής.

Την περιοχική χερσονήσου Μαγνησίας διατρέχουν οι εξής χείμαρροι - ρέματα:

Άναυρος (Βόλος), Κραυσίδωνας (Βόλος), Ξεριάς (Βόλος), Σεσκούλιώτης (Α΄ ΒΙΠΕ), Ξηρόρεμα (Φυτόκο), Βρύχωνας (Άγιος Λαυρέντιος), Ξηρόρεμα (Γατζέα), Χολόρεμα (Αφέτες), Πνευματικός (Αργαλαστή), Κακοσκάλι (Αργαλαστή), Πνευματικός (Αργαλαστή), Κακόρεμα (Κεραμίδι), Φελούκα (Ανήλιο), Μαγάρεμα (Μακρυράχη), Μεταλλόρεμα (Συκή) και η τεχνητή σήραγγα αποστράγγισης της λίμνης Κάρλας. Επιπλέον, σύμφωνα με το Ελληνικό Κέντρο Βιοτόπων-Υγροτόπων (ΕΚΒΥ, 1993),

Στο χερσαίο τμήμα της Μαγνησίας, σε ολόκληρη την Ελλάδα καταγράφηκαν 378 υγρότοποι σε όλη την Ελλάδα, συνολικής έκτασης 2 εκατ. στρεμμάτων. Στο χερσαίο τμήμα της Μαγνησίας, οι καταγραφέντες υγρότοποι είναι οι εξής:

1. Ρέμα Ζερβόχια/Έλος [Νεοχώρι],
2. Ρέμα Ποτόκι/Έλος [Μηλιές],
3. Ρέμα Κάτω Λεωνίων/Έλος ρέμα [Κάτω Λεωνία],
4. Ταμειυτήρας Κάρλας/Λίμνη [Όρια Ν. Μαγνησίας-Ν. Λάρισας],
5. Μπουρμπουλήθρα/Έλος, λιμνοθάλασσα [Βόλος],
6. Τσαλαπάτα/Έλος [Διμήνι],
7. Λαχανόρεμα/Ποταμός [Ν. Αγχιάλος]
8. Χωλόρεμα/Έλος [Ν. Αγχιάλος],
9. Όρμος Σούρπης/Έλος [Σούρπη],
10. Λιμνούλες Ζηρέλια/Λίμνη [Αλμυρός],
11. Λιχούρα/Έλος [Πτελεός]

Ο Ξηριάς είναι χείμαρρος στο νομό Μαγνησίας που ξεκινά από την Όθρυ και καταλήγει στον Παγασπτικό κόλπο. Πηγάζει από την κορυφή Προσήλια και, αφού καλύψει μια μεγάλη απόσταση μέσα στο βουνά, κόβει το Αθαμάντιο πεδίο στα δύο. Στα μισά του κάμπου συναντά την πόλη του Αλμυρού στα βόρεια του, ενώ πέντε χιλιόμετρα πιο κάτω καταλήγει στην θάλασσα. Σε όλο του το μήκος είναι κατάφυτος από πλατάνια. Ταυτίζεται με τον αρχαίο Κουράλιο ενώ σήμερα οι ντόπιοι τον ονομάζουν Ξηριά, γιατί έχει νερό μόνον μετά από νεροποντή ή τον χειμώνα μετά τις χιονοπτώσεις.

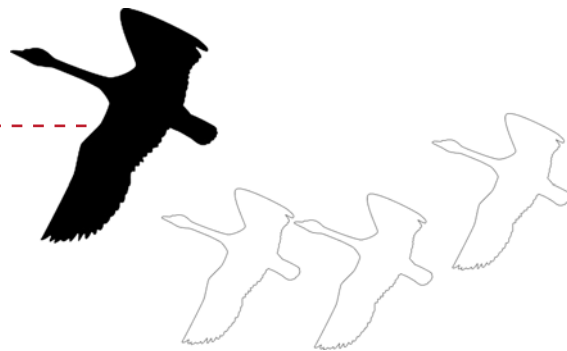
Ο Ξηριάς κατά τη διαδρομή του από τις πηγές του στο βουνό του Πηλίου, συναντά διαφορετικές καταστάσεις που του προσδίδουν ποικίλα χαρακτηριστικά. Ξεκινώντας το ταξίδι του βρίσκεται μεταξύ πυκνής βλάστησης, χαρακτηριστικό του Πηλίου. Περνώντας από διάφορες περιοχές Λουτζγκα, Φυτόκο, Αλιβέρι (συνοικία τσιγγάνων) καταλήγει στον Παγασπικό κόλπο. Η βλάστηση μειώνεται πια χωρίς όμως να γίνεται αυτό δραματικά αισθητό. Λίγο πριν το Δέλτα του χειμάρρου, όπου βρίσκεται και η περιοχή μελέτης μας με αρκετά διαφορετική βλάστηση, εμφανώς λιγότερη από την αρχή της πορείας του, το πατάμι συναντά άλλον ένα, μικρότερο καταβλυσμό τσιγγάνων, πολλές ιδιοκτησίες με καλλιέργειες, συνεργεία και βιοτεχνίες. Στα νερά του ποταμού, βρίσκουν καταφύγιο πολλά ζώα και φυτά γι' αυτό και έχει χαρακτηριστεί στις εκβολές του ως υδροβιότοπος. Τα σπονδυλωτά ζώα αντιπροσωπεύονται από μεγάλη ποικιλία πουλιών (σποροφάγα, εντομοφάγα, παμφάγα, ημερόβια και νυκτόβια αρπακτικά) και θηλαστικά (χειρόπτερα, εντομοφάγα, φυτοφάγα, τρωκτικά και μικρά σαρκοφάγα). Επίσης υπάρχουν πολλά είδη τρωκτικών και αμφιβίων.

Ειδικότερα, απαντώνται όσον αφορά στα θηλαστικά: Λύκος (*Canis lupus*)-τρωτό, Αλεπού (*Vulpes vulpes*)-τρωτό, Σκαντζόχοιρος (*Erinaceus concolor*), Τυφλοπόντικας, Λαγός *Lepus europeus*), Μαυροποντικός (*Rattus rattus*), Πετροκούναβο (*Martes foina*), Ασβός (*Meles meles*), Νυφίτσα (*Mustela nivalis*), κ.α.

Η орνηθοπανίδα που παρατηρείται σε όλη τη χερσαία Μαγνησία είναι επίσης ιδιαίτερα πλούσια. Αετομάχος, Αηδώνι, Αμπελουργός, Ασημόγλαρος, Βαλκανοτσικιλίτσα, κ.α.

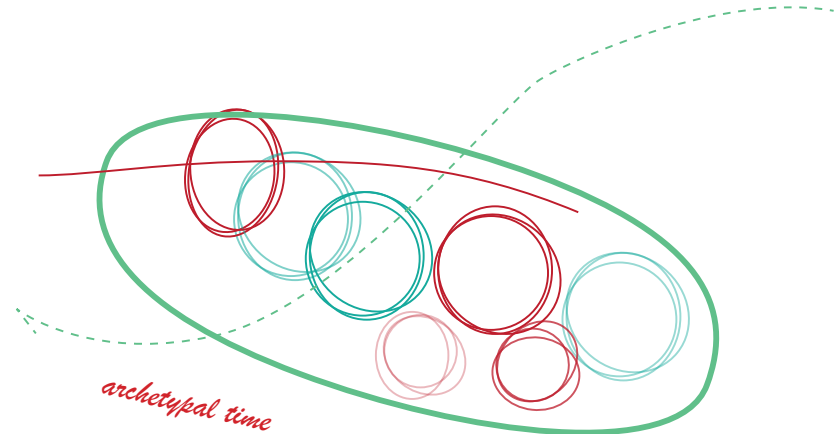
Η χλωρίδα της περιοχής είναι εξίσου πλούσια. Κατά μήκος του ποταμού συναντάμε μεγάλη ποικιλία δέντρων και φυτών. Πιο συγκεκριμένα: κίτρινο νούφαρο, νερόκρινος, ψαθιά, πάπυρος, κυπαρίσι,ελιά,γιακαράντα, πλάτανος, κορομηλιά, βερικοκιά, δαμασκηνιά, κ.α.

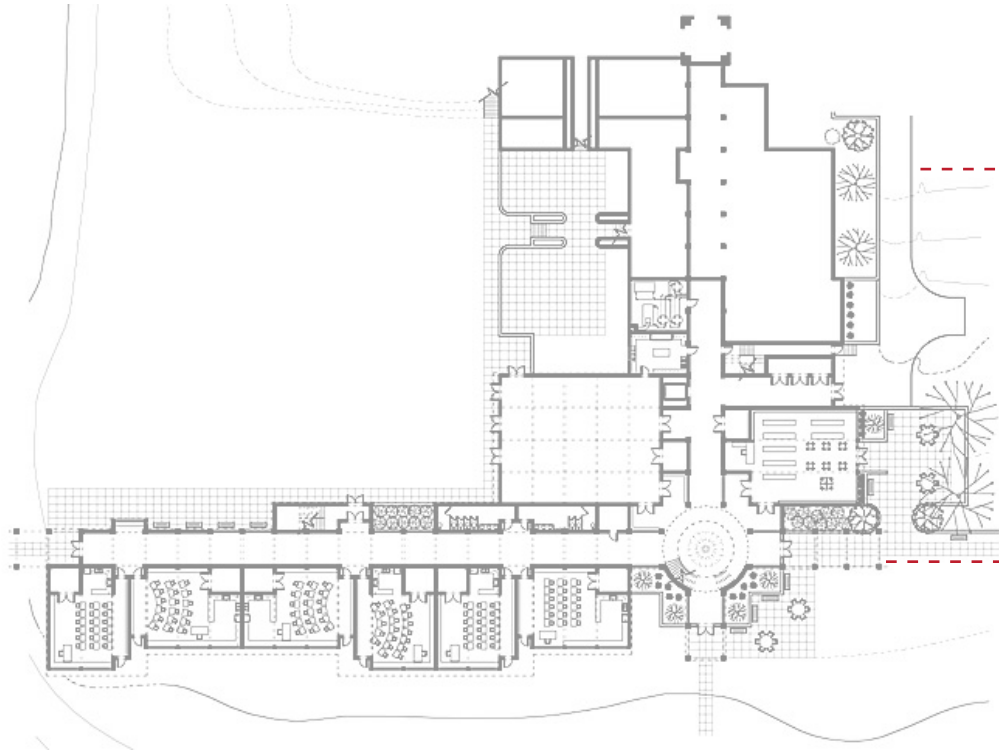
Επίσης, οι καλλιέργειες είναι χαρακτηριστικές και διαμορφώνουν το υπάρχον τοπίο της περιοχής. Σιτάρι, κριθάρι, κουκιά, πατάτες, φασόλια, σόγια, ελαιοκράμβη, φακή σκάρδο, κρεμμύδι, είναι μερικές από αυτές.

ΘΕΩΡΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ_ΣΧΟΛΕΙΑ WALDORF

THE FRENCH MEADOWS WALDORF SCHOOL

Η εκπαίδευση Waldorf, που είναι γνωστή και ως εκπαίδευση Steiner, είναι μια ανθρωπιστική προσέγγιση της παιδείας που βασίζεται στην εκπαιδευτική φιλοσοφία του Αυστριακού φιλοσόφου Rudolf Steiner, τον ιδρυτή της ανθρωποσοφίας. Το πρώτο σχολείο Waldorf ιδρύθηκε το 1919 ώστε να εξυπηρετεί τα παιδιά των υπαλλήλων του εργοστασίου καπνού στην περιοχή Waldorf-Astoria στη Stuttgart της Γερμανίας. Σήμερα υπάρχουν 1025 σχολεία Waldorf, 2.000 νηπιαγωγεία και 530 ειδικά κέντρα εκπαίδευσης που βρίσκονται σε 60 χώρες.

ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ WALDORF

Η παιδεία Waldorf αποτελείται από 3 στάδια της ανάπτυξης του παιδιού, το καθένα από τα οποία αποτελείται από 7 χρόνια. Τα πρώτα χρόνια της εκπαίδευσης επικεντρώνονται στο να παράξουν πρακτικές δραστηριότητες και χειροτεχνίες καθώς και περιβάλλοντα που ενθαρρύνουν το δημιουργικό παιχνίδι. Τα επόμενα χρόνια, δίνεται έμφαση στην ανάπτυξη της καλλιτεχνικής έκφρασης του παιδιού και της κοινωνικοποίησης, μέσω της δημιουργικότητας και του εκτενούς τρόπου σκέψης.

Η δευτεροβάθμια εκπαίδευση επικεντρώνεται στην ανάπτυξη της κριτικής σκέψης και την ενίσχυση του ιδεαλισμού. Μέσω των εννοιών αυτών, επιτυγχάνεται να αυξηθεί η φαντασία κατά τη διάρκεια της εκμάθησης, επίσης δίνεται ιδιαίτερη σημασία στην ενσωμάτωση της εκπαίδευσης, πρακτικές και καλλιτεχνικές αναζητήσεις.

Οι στόχοι της εκπαιδευτικής φιλοσοφίας είναι να πάσχουν στους νέους τη βάση για να αναπτυχθούν ως ελεύθερα, ηθικά, υπεύθυνα άτομα εξοπλισμένα με ένα υψηλό βαθμό συναγωνισμού. Είναι βασισμένη στη βαθιά κατανόηση της ανθρώπινης ανάπτυξης.

Οι δάσκαλοι και καθηγητές δρούν με τρόπο ώστε να επιτυγχάνεται η συλλογικότητα κατά κύριο λόγο και όχι η ατομικότητα, κυρίως στα εφηβικά χρόνια και προσπαθούν να μετατρέψουν την εκπαίδευση σε μια τέχνη που εκπαιδεύει το παιδί τόσο στον εγκέφαλο, όσο και στην καρδιά και τα χέρια. Τα σχολεία έχουν μεγάλη αυτονομία για να αποφασίζουν το καλύτερο για το πρόγραμμά τους.

ΒΑΣΙΚΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ_ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Για το μαθητή του Waldorf student, η μουσική, ο χορός, το θέατρο, η συγγραφή, η ποίηση είναι μέρος του προγράμματος σπουδών του που δεν πρέπει απλά να τα διαβάσει αλλά να τα κάνει πράξη και να εξεταστεί σε αυτά. Τα μαθήματα είναι μια εμπειρία που μέσω αυτής της εμπειρίας καλλιεργεί ο μαθητής τις διανοητικές, συναισθηματικές, σωματικές και πνευματικές του ικανότητες και τη δια βίου αγάπη για μάθηση τόσο των πνευματικών, των σωματικών και των πνευματικών του δυνατοτήτων, ώστε να είναι αυτόνομοι στη δική τους ζωή όσο και στην εξυπηρέτηση της καινότητας.

Όταν μπει κάποιος σε ένα σχολείο Waldorf, το πρώτο πράγμα που εντοπίζει είναι η φροντίδα που έχει δοθεί στο κτίριο. Οι τοίχοι είναι βαμμένοι σε ζωντανά χρώματα και διακοσμημένοι με τις χειροτεχνίες των παιδιών. Η απόδειξη των δραστηριοτήτων των παιδιών είναι παντού. Κάτι άλλο που του κάνει εντύπωση είναι ο ενθουσιασμός και η αυταπάρνηση των διδασκόντων, οι οποίοι ενδιαφέρονται για κάθε παιδί ξεχωριστά. Η διδασκτέα ύλη ενός σχολείου Waldorf είναι ευρεία και κατανοητή, δομημένη να απαντάει στις τρεις φάσεις της ανάπτυξης ενός παιδιού: από τη γέννηση μέχρι την ηλικία των 6-7 χρόνων, από 7 μέχρι 14, και από 14 έως 18.

...Καθώς βαδίζαμε συναντούσαμε διάφορες κατασκευές. Ένα πλινθόκτιστο φούρνο, ένα πλακόστρωτο με αμφιθεατρική πεζούλα, ένα παχύ με πρόβατα, ένα μπαζέ με καλλιέργειες και άλλα. Όλα τα έργα αυτά, ομαδικές εργασίες που έχουν αποφασιστεί σχεδιαστεί και κατασκευαστεί από τους ίδιους τους μαθητές...

...Ονομάζεται οργανική αρχιτεκτονική και αντιμετωπίζει το κτίριο σαν έναν οργανισμό που αλληλεπιδρά με το περιβάλλον και τους ανθρώπους...

...Στο χώρο υπήρχανε μόνο φυσικά υλικά. Ακόμη και τα χρώματα, μου εξήγησαν, είναι από ανόργανα υλικά και φυτικά σκευάσματα...

...Μπήκαμε στην τάξη. Δεν ήταν μόνο το φως και τα χρώματα, αλλά και η μυρωδιά, η αίσθηση του χώρου. Η τάξη ευωδίαζε από τη μυρωδιά των φυσικών υλικών από τα οποία ήταν κατασκευασμένη...

